

Francesco Soto
(1539-1619)

Dm Bb F D

Új csil - lag tûnt fel vég - he - tet - len tûz - zel
Nel - l'ap - pa - rir del sem - pi - ter - no So - le

Gm D F

Éj - fé - li ó - rán tûn - dö - köl az é - gen
Che_a mez - za - not - te piu ri - lu - ce_in tor - no

Bb Eb Cm D Gm

Fény - lőb - ben ég, mint Nap vi - lá - gol dél - ben.
Che l'al - tro non fa - ria di mez - zo - gior - no.

Mennybéli kórus glóriája csendül,
Nyájukat őrző pásztornépek hallják
Ujjongva zengő angyaloknak hangját.

Hívja a csillag Betlehembe őket,
Útközben szólnak: gyorsan szedd a lábad,
Lássunk csodát, mit senki még nem látott!

És ott van íme, Mária és József,
És ott a Gyermekek, ágya szalma, jászol,
Áldottak ők s a Gyermekek áldott százszor.

Cantaron gloria gli angeli del cielo,
E meritato udir si dolci accenti
Pastori che guardavano gli armenti.

Onde la verso l' umile Betlehemme
Preser la via dicendo andiam d' un tratto
E si vedrem questo mirabil fatto.

Quivi trovaro in vili panni avvolto
Il Fanciul con Gioseffe e con Maria:
O benedetta e nobil compagnia.